

Bilag 18.

Oversættelse.

Vicestadslæge, fru Inge Jespersens indlæg i 3. udvalg den 9. december 1971 om ældre og gamle.

Den danske delegation har med stor interesse læst generalsekretærens notat om de ældre og de gamle. Da vi kommer fra et land, hvor de ældre allerede udgør mere end 11 pct. og i de store byer som København op til 14 pct. af befolkningen, har vi allerede i mange år stået over for de problemer, der beskrives i dok. A/8364. Vi anerkender værdien af de heri fremsatte forslag, men vil også gerne gøre opmærksom på de publikationer om dette emne, som FN-organisationer som WHO og ILO har offentliggjort. Vi vil også erindre komiteen om art. 8 i del I af deklARATIONEN om sociale fremskridt og udvikling, specielt bemærkningerne om planlægningen af altomfattende sociale foranstaltninger og integrationen heraf. Ligeledes vil vi også gerne citere del II i det samme dokument, der fastsætter som mål, at udviklingen skal stræbe efter at hæve såvel den materielle som den åndelige levestandard for alle medlemmer af samfundet, og ligeledes vil vi erindre om paragrafferne a og c i samme afsnit, der omhandler retten til social sikkerhed og retten til beskyttelse af mennesker, der ikke er i stand til at tjene til livets opretholdelse på grund af sygdom eller alder.

Vi vil også gerne gøre opmærksom på, at det er nødvendigt at planlægge i de samfund, som forventer at undergå de samme sociale forandringer, som industrilandene har gennemgået. Vi mener også, at det er nødvendigt med yderligere forskning vedrørende de ældres rolle i de udviklede lande, også i andre lande end dem, der er nævnt i generalsekretærens notat.

Mange lande har i de sidste decennier nærmet sig de gamles problemer på en betydelig mere positiv måde end tidligere, og

dette har ofte resulteret i lovgivning vedrørende nye sociale og sundhedsfremmende foranstaltninger til glæde for de ældre, men alligevel kan man ikke sige, at situationen for en betydelig del af de ældre kan betegnes som tilfredsstillende. Dette er for nyligt blevet understreget af dr. Schock, præsidenten for Det internationale gerontologiske Selskab, og er også et faktum, som i almindelighed anerkendes af befolkningen. Mange fremtrædende personligheder har interesseret sig for disse problemer; jeg skal blot nævne Simone de Beauvoir og Ralph Nader. Et andet eksempel på interessen for dette spørgsmål er den 5-dages konference vedrørende gamles problemer, der netop er afsluttet i Det hvide Hus. Ligeledes meddelte Mr. Walsh, New Yorks bolig- og byplansadministrator, at han for nylig havde anmodet staten om huslejetilskud til de ældre, der ikke kunne klare de forventede stigninger i huslejen i den nærmeste fremtid.

Vi er af den opfattelse, at de gamles problemer er et spørgsmål, der er af fælles interesse for alle lande, og såfremt det ikke får opmærksomhed og støtte i De forenede Nationer, er der en risiko for, at det bliver placeret alt for langt nede blandt mange andre påtrængende spørgsmål. Dette er årsagen til, at Danmark ønsker at være medforlagsstiller til resolutionsforslaget A/C.3/L.1907, der er fremsat af Maltas ambassadør.

Der er ingen grund til at gentage oplysningerne, der fremgår af generalsekretærens notat, som dækker alle aspekter af problemet, men det vil måske være nyttigt at gøre opmærksom på de erfaringer, man har haft i Danmark med hensyn til, hvilke problemer der først bør løses, og gøre opmærksom på, hvor vi stadig har problemer. Herved håber